

HISTORIE: UKRAJINSKÁ EPIZODA GLOBÁLNÍ VÁLKY

 cz24.news/historie-ukrajinska-epizoda-globalni-valky

22. března 2023

 Stáhnout PDF

Sledujte nás na Telegramu: [@cz24news](https://t.me/cz24news)

Válka v Evropě v letech 1914 až 1918 byla dokončením procesu zahájeného občanskými revolucemi ve Francii, USA a několika dalších zemích. Díky nim zanikla nejen velká impéria na euroasijském kontinentu, ale skončila v Evropském prostoru i tisíciletá éra nadvlády dynastických rodů a jejich sluhů, údajné to šlechty. Z toho úhlu pohledu šlo skutečně o revoluci, jak to tvrdil TGM. Ovšem jak to v dějinách obvykle bývá, každý lidský záměr přináší i vedlejší účinky, které v pozdějším toku historie mají větší význam, než samotné výsledky dané války či jiného lidského záměru. Tak tomu bylo i s onou válkou, která díky pýše Západu byla označena za první světovou, ačkoliv se na naprosté většině světa nebojovalo.

Vznik první globální války

Již v průběhu jmenované války došlo v Rusku k pádu carského režimu. Koncem roku 1917 dokonce pak k naprosto novému mocenskému jevu v dějinách lidstva. Začal vznikat stát, v němž se moc neměla odvíjet od soukromého vlastnictví bohatství, až kapitálu. Moc nově odvozovaná od ideologie. Síly, které si v Rusku té doby usurpovaly moc, zrušily totiž soukromé vlastnění kapitálu, ba i velkého bohatství, a proto musely svou moc odvodit z této své nové pozice. Tento text není zaměřen na analýzu moci sovětů v tehdejším Rusku. Jen si troufám tvrdit, že vznikl první stát v němž politická moc reprezentovala skutečnou reálnou moc a nebyla pouze výkonnou složkou více, či méně před veřejností skrývané moci nejbohatších vrstev v zemi.

Vzniká tím nová mocenská třída (vrstva), jejíž jednotliví příslušníci nejsou vlastníky produkčních ani jiných zdrojů daného společenství. Formuje se tak nová vládnoucí vrstva, která veškeré bohatství země pouze spravuje, aniž se podílí na jeho vlastnictví víc než ostatní příslušníci daného společenství. Vznikl tak stát, kde tradiční nositelé moci musí o ni začít soutěžit se všemi ostatními a nejsou již v touze po moci privilegováni svým majetkem.

A tento výsledek tak zvané první světové války je zdrojem první globální války. Vrstvy, třídy, vlivové sily, či jak ony komunity ta či jiná ideologie nebo humanitní učení pojmenovávají vládce, kteří po celou dosavadní lidskou historii ovládali svět, nejsou ovšem v žádném případě ochotné vzdát se svého věčného, ba až od boha odvozovaného práva na vládu, moc, a faktickou nadvládu nad veškerým lidským společenstvím. První globální válka je tedy nesmiřitelným konfliktem mezi dvěma antagonistickými světy. Světem superbohatců coby tradičních vládců a absolutní většinou lidského rodu.

Průběh první globální války do zničení SSSR

Tak zvaná druhá světová válka je často vydávána za pouhé pokračování oné války, v níž se zrodil Sovětský svaz. Není to pravda. Šlo o druhou horkou fázi zmíněné první globální války. První její horkou fází byla totiž už občanská válka v Rusku, trvající od zmírněného roku 1917 až do roku 1923. Za globální ji lze považovat především proto, že se jí zúčastnila vojska států, jejichž občané měli majetky na území Ruska. Jejich angažovanost v bojích skončila tehdy, když si vykalkulovali, že se jim už další náklady na válčení nevyplatí. Vždyť o tom přece všechny války jsou, bojuje se tak dlouho, dokud na nich někdo bohatne. Výjimkou jsou ty skutečně obranné, kdy jedna strana bojuje o svou holou existenci.

Druhá světová válka opět neskončila výsledkem, který by odpovídal záměrům jejích skutečných iniciátorů. Německo se „Sovětskem“ se vzájemně nezničily. Naopak SSSR se stal nesporně druhou největší

mocností glóbu. Řekněme si otevřeně, že se o to zasloužila samotná USA, která si válkou splnila svůj vedlejší cíl, zničit do té doby největší impérium světa, Spojené království Velké Británie a Severního Irsku.

Druhá světová válka ale opět přinesla vedlejší výsledek, který byl pro budoucnost všelidského společenství významnější, než byla samotná porážka Německa, či vítězství Sovětů. V jejím důsledku totiž skončila éra kolonialismu světa Západem. Vytvořil se tím „třetí svět“, svět zemí svobodných, leč chudých až nejchudších, ale obyvatelstvem početných, tak zvaně rozvojových, světového jihu, či také v éře studené války neangažovaných.

Studená válka vlastně nikdy úplně studenou nebyla. Především USA válčila prakticky po celou její dobu a v některých etapách velice nákladně. Korea či Vietnam jsou z nich nejdelší, a dokonce silně poznamenaly obyvatele Unie. Po celou dobu zmiňovaný „třetí svět“ balancoval mezi oběma mocenskými póly, při čemž ale především sledoval své vlastní zájmy. Proto její příslušníky a fakticky vládcy obě studenoválečnické strany doslova uplácely, aby je získaly do svého tábora. A pak že korupce je trestuhodná špatnost. Nesmysl, korupce vždycky byla, je a bude jedním ze základních metod vládnutí. Jde o metodu jíž si, mimo jiné, vládnoucí vrstva kupuje vrstvu svých lokajů, podle sociologa Kellera elita vládnoucí elitu obslužnou.

Významným rysem studené války bylo, že bezpečnost Evropy byla zajišťována „jaderným deštníkem“ USA. Země západu Evropy si proto žily vysoce rozmařile, jelikož díky socialistickým vládám bylo bohatství poměrně rovnostářsky redistribuováno. Naprostá většina těchto Evropanů si žila lépe než dobrá polovina obyvatel USA. Mnohé vlivné kruhy v USA to nelibě nesly, až nakonec o mnoho let později tato atmosféra vyprodukovala Trampa.

První zlom globální války

Studená válka byla jednoznačně konfliktem mezi socialismem a kapitalismem. Z pohledu Západu šlo fakticky o boj za existenci superbohatců i boháčů všeho druhu v jejich zemích, protože jim hrozilo vyvlastnění jejich majetků, kdyby zvítězil Sovětský svaz. Řečeno jinými slovy, přesněji slovy marxistů, šlo o celosvětový třídní boj. Občané USA v té době byli fakticky „kanonen futr“ celosvětových superboháčů. Tedy ještě jasněji, mladí muži Unie umírali v Koreji, Vietnamu a jinde za zájmy nejbohatších vrstev světa. A všichni obyvatelé Unie nesli na svých bedrech obrovské náklady na veškeré to z“adržování komunismu“.

Rozpad SSSR znamenal obrovské, ba až zásadní vítězství USA a jeho satelitů ze západu Evropy nad světem socialismu. Představoval zlom v globální válce, protože bylo dosaženo výsledku který byl po celou dobu její existence vlastně jediným proklamovaným cílem Západu. A jak se ukázalo, Západ nebyl při tom vůbec na takovou situaci připraven. Od samého počátku svého absolutního vítězství svým chováním proto nechtěně dokazoval, že mu nešlo o zadržování komunismu. Stále jasněji se ukazovalo, že skutečným vládcům Západu od samého počátku vzniku Sovětského svazu, čti po celou dobu globální války, šlo a dosud neustále jde, o získání nadvlády nad celým glóblem.

Po pádu SSSR proto nezačal vznikat podle Unií a Západem vyznávané liberální dogmatiky svět vzájemně si konkurujících rovnoprávných partnerů. USA pokračovala ve svém chování z dob studené války, v níž byla jednoznačným nástrojem v rukou mocichtivé části globální vrstvy nejbohatších vlastníků kapitálu, především finančního, jejichž jediným cílem je ovládnutí všeho lidstva.

Tito tak zvaní globalisté se ve své netrpělivosti dopustili několika chyb. Neuvědomili si v první řadě, že se sice rozpadl Sovětský svaz, leč ze světa reálné moci nevymizela idea komunismu díky existenci Kuby, KLDR a především ČLR. Za druhé přehlédli abnormální vzrůst počtu obyvatel v zemích „třetího světa“ a s tím související celkovou

hospodářskou sílu některých jeho států. A za třetí podcenili odolnost Ruska, reálně deklasovaného po rozpadu SSSR. Když si poslední chybu uvědomili, museli velice zjevně porušovat zásady mezinárodního práva, čímž se ale víc odmaskovali před zbytkem světa.

Ukrajinská epizoda globální války

Ze zorného úhlu pohledu na současný konflikt na Ukrajině je naprosto jedno, komu kdy v dějinách patřil Krym, jak dlouho region současné Ukrajiny, ovládal car, chán, sultán, nebo ten či onen císař. Podstatné je, že při živelném až zdivočelém rozporcovávání SSSR si Rusové a Ukrajinci nevyřešili problém sporných území, na nichž žije až osmdesát procent Rusů. Druhým zásadním faktem je, že se do jejich nevyřešeného sporu prokazatelně zamíchal Západ, především USA, jejíž užvaněná reprezentantka samolibě přiznala, že do onoho „projektu“ jen do roku 2014 už Unie investovala půl desítky miliard dolarů.

Jak v dějinách vždycky bylo, je a asi ještě dlouho bude v chování mocností obvyklou tradicí, platí že když nějaký problém není schopná vyřešit „pod dobrém“ čili jasně ve svůj prospěch, tak na to jde po zlém, tedy vojenskou silou. Kdo alespoň trochu není pokrytcem tak ví, že se takto chovaly především země Západu od Francie, přes Británii po Rakousko a Německo, Rusko samozřejmě nevyjímaje po celou svou tisíciletou historii. Za období od konce druhé světové války se stala dokonce jasným přeborníkem v této disciplíně mezinárodních vztahů USA. Je proto pro většinu světa málo pochopitelné, až úplně nepochopitelné, že co dělali mocnosti prakticky po tisíce let, je najednou v provedení Ruska naprosto, ale absolutně nepřijatelné.

Rusko začalo regionální vojenský konflikt, kterých jenom v tomto století bylo a pořád je několik desítek. Kdyby boje zůstaly problémem pouze Ukrajiny a Ruska, tak se „soupeři“ dohodli během několika týdnů maximálně měsíců. Nedošlo by k větším hospodářským

ztrátám a už vůbec ne k úmrtí obrovského počtu vojáků, o civilistech ani nemluvě. Ale hlavně a především. Nepsal bych nyní o nějaké další horké epizodě globální války. Západ od samého počátku Ruské vojenské intervence na Ukrajině se vojensky na tomto konfliktu podílel. Dokonce, jak sám přiznal, už celých osm let předem Ukrajinu vyzbrojoval, údajně právě proti Ruské agresi. Fakticky ale pro možnou agresi vůči Rusku, protože velice dobře znal animozitu Ukrajinců k Moskalům, a navíc ji neustále přižívoval. Takže potom už pouze stačilo takovou agresi vyprovokovat. Přece i v tom má lidstvo také tisícileté zkušenosti.

Během jediného roku se z nevinné „rvačky“ dvou sousedů, kterých je ve světě pořád dost a dost stala nejen regulérní válka, ale horká epizoda už víc jak sto let trvající globální války. Koalice USA-NATO-EU si neuvědomila, že tím svým chováním se právě ona stala agresorem a Rusko se fakticky dostalo do opačné role. Brání se, jelikož mu už jde o holou existenci. A pro obranu válku pak platí poněkud jiná „pravidla“. Rusko začalo řešit regionální spor vojenskou intervencí, což je a bylo dosud u velmocí takřka tolerovaným zvykovým právem. Západ, kterému do „rodinné rvačky“ vůbec nic nebylo se okamžitě, bez jakéhokoliv náznaku vyjednávání, ke kterému ho zavazují veškeré mezinárodní dokumenty do boje ihned zapojil, a postupně ho tím povýšil na válku. Dopustilo-li se Rusko agrese, pak „kolektivní Západ“ se dopustil válečného zločinu tím, že zintenzivnil regionální ozbrojený konflikt na horkou válku.

V průběhu minulého roku se pak tato teze nezávratně potvrdila. Vyšlo v první řadě najevo, že Západ dlouhodobě připravoval Ukrajinu na válku s Ruskem. Od získání její samostatnosti podporoval růst protiruských nálad na Ukrajině mimo jiné tím, že umožnil návrat nejvlivnějších Ukrajinských nacionalistů ze Západu. Jednoznačně pak podpořil, aby se tito ultranacionalisté ujali v roce 2014 moci ve státě, který pak osm let Západ intenzivně vyzbrojoval a všemožně podporoval jeho protiruské činy. Při tom, což je nejpodstatnější,

hned dvakrát podvedl Rusko Minskými dohodami, které umožnily, aby Ukrajinská armáda se stala nejsilnější v Evropě. Pokud tedy Rusko chápeme jako euroasijskou zemi.

Závěrečná úvaha

Dneska se už všichni shodují, že na území Ukrajiny probíhá proxy válka mezi Ruskem a USA. Je to jako obvykle pouze část reality, ta část, která je na první pohled zjevná. Ovšem pod ní probíhá mnohem skrytější proxy válka. Vedou ji globální superbohatci proti zdánlivě chudšímu zbytku světa. Vedou ji rukama jak Rusů, tak Američanů, potažmo celého Západu. Jenže Rusové to už vědí, takže vědomě se připojují k oné obrovské většině lidstva. Američané, kteří za celou dobu studené války byli ve skutečnosti v oné globální válce v roli současných Ukrajinců, to ještě zdaleka nevědí. Zdůrazňuji. Dneska na území Ukrajiny se vede horká válka „kolektivního Západu“ proti Rusku především rukama Ukrajinců, ale ona je to opět jen a jenom další válka o světovládu, realizovaná rukama Západu a díky politice Bidena především rukama Američanů. Ukrajinci jsou pokládáni na oltář zájmů Západu v čele s USA, ovšem ani Západ ani USA si nepřiznají, že životy jejich mužů jsou kladeny jako oběti na oltář boje mocichtivých superbohatců o nadvládu nad světem.

Závěrečné souvětí. Ať už „ukrajinská epizoda“ dopadne jakkoliv, první globální válka tím v žádném případě neskončí. Podle mých znalostí dějin bude ještě dlouhá a osobně tuším že předlouhá, pokud...ale to ani nehodlám domýšlet.

AUTOR: S.A. Hošek

ZDROJ

CHCI PŘÍSPĚT NA CHOD PORTÁLU

Upozornění: Tento článek je výlučně názorem jeho autora. Články, příspěvky a komentáře pod příspěvky se nemusí shodovat s postoji redakce cz24.news. Medicínské a lékařské texty, názory a studie v žádném případě nemají nahradit konzultace a vyšetření lékaři ve zdravotnickém zařízení nebo jinými odborníky.